

ΦΟΡΟΛΟΓΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευήν.)

<p>ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ Διατριβῶν ὁ στίχος λιπὰ 25 Ἐδιοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπὴν</p>	<p>Συντάκτης ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.</p>	<p>ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΙΟΜΗΣ ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχ. N 44. Προπληρωτέα καθ' ἑξαμήναιαν</p>
---	---	--

Λιμενικά.

Μετὰ τὴν ἐπ' αἰσίοις ἔναρξιν τῆς κατασκευῆς τοῦ, κατὰ τὸ σχέδιον τοῦ κ. Πασχάλ, Λιμένως, δι' ὄλων μάλιστα τῶν ἀρμοδίων ὀργάνων, δι' ὧν τοιαῦτα ἔργα ἐκτελοῦνται ἐπιτυχῶς, πάντες—θυσασῶνται αὐτοῦ καὶ μὴ—προσεδοκῶμεν ταχέαν καὶ αἰσίαν ἀποπεράτωσιν· ἀτυχῶς ὅμως αἱ προσδοκίαι δὲν συνεβάδισαν μετὰ τὰ πράγματα καὶ τὰ λιμενικά ἔργα διεκόπησαν, ἐν αὐτῇ τῇ ἀκμῇ των, ἀφίσαντα ἡμῖν ἀντι λιμένος — καταφύγιον τοῦλάχιστον ἐν ὥρᾳ ἀνάγκης — ὑφάλους καὶ σκοπέλους ἐπικινδύνους, περὶ τῆς πολυδαπάνου δημιουργίας τῶν ὁποίων εἶχον ἔκφορσαι — ἐν καιρῷ — τοὺς φόβους τῶν οἱ μάλλον ἀπαισιόδοξοι παρ' ἡμῖν, γενόμενοι ὄντως μάντις κακῶν, ὡς μὴ ὄρειλε! Ἐχόμεν λοιπὸν πάλιν Ἀ. ζήτητα καὶ ζήτημα, δυστυχῶς, οὐχὶ ὡς τὸ πρῶτον ἔπλοῦν (ἀνευ δὲ ὑποχρεώσεων καὶ ἀνευ σκοπέλων), ἀλλὰ περίπλοκον ἤδη καὶ ἀκανθώδες, οὔτινος τὸ τέλος ἀδύνατον, καὶ περὶ τοῦ ὅπου γινώσκαι καὶ ἰδέσθαι ποικίλοι ἐξέφρασθησαν ἄχρι τοῦδε ὑπὸ τε τεχνικὴν καὶ νομικὴν ἐποπλίαν — ἀναμεινῶμεν τὸ τέλος.

Οἱ λιμένες ἐκτιμῶνται σήμερον οὐχὶ κατὰ τὴν ἐκτεταμένην καὶ μὴ χρησιμοποιουμένην — κατὰ τὸ πλεῖστον — θαλασσίαν ἐπιφάνειαν, οὐδὲ κατὰ τὸ πολυδαπάνον τῆς δημιουργίας των, ἀλλὰ κατὰ τὴν κατὰ μῆκος ἔκτασιν τῶν κρηπιδωμάτων δι' ὧν περικουμῶνται, καὶ κατὰ τὴν χρησιμότητα αὐτοῦ, προσίτων ὄντων εἰς πλοῖα πάσης χωρητικότητος, καὶ ὀπλισμένων δι' ὄλων τῶν συνήθων ἀσφαλειῶν καὶ ἀναλόγων μηχανημάτων, δι' ὧν ἐνεργῶνται ὅσον ἐνεσσι ταχύτερον, εὐκολώτερον, οἰκονομικότερον καὶ ἀσφαλέστερον, αἱ τε ἐπιβιβάσεις καὶ ἀποβιβάσεις ἐπιβατῶν, ἐμπορευμάτων κ.λπ. Τὰ ὑπὸ ἀργούσαν ἐκτέλεισιν Ἀ. ἔργα ἐν Πάτραις — πραγματοποιούμενα — ἀγνοοῦμεν κατὰ πόσον θέλουσιν ἀνταποκριθῆ εἰς τὰς σημερινὰς ἀνάγκας τῆς τε ναυτιλίας, τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας, καθ' ὅσον καὶ ἡ δι' αὐτῶν χρησιμοποιηθεῖσα θαλασσία ἐπιφάνεια καὶ τὰ περὶ αὐτὴν εὐχρηστα κρηπιδώματα δὲν ἐπιδεικνύουσιν ἀνάλογον πρὸς τὰ δαπανηθησόμενα ἔκτασιν. Ἀλλὰ δὲν πρόκειται ἤδη περὶ τῆς ἀξίας των, ὡς εἴρηται, ἔργων οὔτε περὶ τῶν ἐξ αὐτῶν προσδοκῶμένων ὑπηρεσιῶν — προκειμένου περὶ γεγονότων τετελεσμένων — ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ ἐκτέλεσις προσέκοψε καὶ ἀμφισβόλαι ἀκόμη ἐγείρονται περὶ τοῦ δυνατοῦ τῆς ἐπαναλήψεως καὶ ἀποπεράτωσεως τῶν ἔργων, κατὰ τοὺς ὅρους τῆς ὑφισταμένης συμβάσεως — καὶ κυρίως κατ' ἀποκοπὴν, — καὶ μέχρις οὗτου λύσις τις ἐπέλθει, ἢ ἐν εὐχόμεθα τὴν συμφερωτέραν διὰ τὴν πόλιν, φρονοῦμεν ὅτι δὲν πρέπει ν' ἀφίνεται ὁ χρόνος νὰ παρέρχεται ἐν ἀπραξίᾳ, ὅταν μέσα ἀφθονὰ ὑπάρχουσι καὶ ἔργα χρησιμώτατα πρὸς ἐκτέλεσιν δὲν λυπούσιν, τὰ ὁποῖα καίτοι μὴ συμπεριλαμβανόμενα ἐν τῇ, ὑπὸ ἐκκρημνῆ ἐκτέλεισιν, συμβάσει, θέλουσιν ὅμως ἐκτελεσθῆ ἥττον ἢ βράδιον — ὅπως δῆποτε — ὡς ἀποτελέσοντα συμπλήρωμα ἀναπόσπαστον διὰ τὴν παραλίαν μας Ἀ. ἔργων, θύναται μάλιστα — ἐκτελούμενα ἐν τῷ μεταξῦ

— καὶ τὸν τόπον ποικιλοτρόπως νὰ ὀφρῆσῶσι καὶ διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ ἐν μέλλοντι χρόνῳ πραγματοποιηθησόμενων ἄλλων Ἀ. ἔργων νὰ χρησιμεύσωσιν.

Ἡ προκυμαία Ἀγ. Νικολάου, ὡς ἔχει σήμερον, καλύπτει περίπου καὶ ἐξασφαλίζει Ν. Δ. (ὀπόθεν κυρίως προσβάλλεται ἡ παραλία Πατρῶν), κατὰ τὴν πρὸς ἄρκτον αὐτῆς παραλίαν, τὴν μέχρι τῆς καθέτου ὁδοῦ (τῆς διαχωριζούσης, ἀπὸ τῆς λοιπῆς πόλεως, τὴν συνοικίαν Ἀγ. Διονυσίου) ἔκτασιν, ἣτις εἶναι οὐχὶ μικρὰ, καὶ ἡ ὅποια, ὡς ἔχει σήμερον, οὐ μόνον εἶναι ἀχρηστος διὰ τὸν λιμένα, ἀλλὰ ἀσχημῖα μεγάλη διὰ τὴν πόλιν, κυρίως δὲ ἐστὶ μισμαμάτων ἐπικινδύνων καὶ καταφύγιον ποικίλων ἀσχημιῶν ὀλεθριωτάτων· καὶ μ' ὅλα ταῦτα ἡ τόσον ἀποτρόπαιος αὐτῇ παραλία δύναται, ἐν χρόνῳ μικρῷ καὶ διὰ δαπάνης οὐχὶ μεγάλης, καὶ τὴν χωρητικότητα τοῦ ὑπάρχοντος λιμένος νὰ διπλασιάσῃ εἰς τὴν πόλιν νὰ καθωραῖτῃ, καὶ . . . τὴν ὑγεινήν νὰ ἐξυπηρετήσῃ.

Τὸ ἔργον εἶνε ἀπλοῦστατον καὶ εὐκολώτατον, δεῖται οὐχ' ἥττον μελέτης πρηγουμένης ἢ σχεδίων κατὰ τοὺς κανόνας τῆς ὑδραυλικῆς τέχνης τῆς ἐποχῆς μας, ὅπως ἐξασφαλίσῃ ὅτι τὰς ἐποφείας, καὶ τὰς σημερινὰς ἀπαιτήσεις τῆς ἐν λιμένει ὑπηρεσίας, καὶ ἐννοοῦμεν, νὰ θεμελιωθῶσι καὶ κατασκευασθῶσι κρηπιδώματα ἐπὶ βάσεων τοιούτων ὥστε νὰ ἐπιτρέψωσι τὴν ἐκβάθυνσιν καὶ ἐκκαθάρισιν τοῦ θαλασσίου πυθμένος — ἐπὶ τοῦ παρόντος τοῦλάχιστον — μέχρι τοῦ ὑποδειχθέντος σημεῖου τῆς, ὡς εἴρηται ἀρκτικῆς, παραλίας, ἥτις θέλει καταπαθῆ οὔτως προσιτῆ εἰς πλοῖα πάσης χωρητικότητος, λαμβανομένης πρὸς τοὺτος προνοίας διὰ τὴν ἐφόπισιν τῶν κρηπιδωμάτων αὐτῆς δι' ὄλων τῶν ἐκ τῆς πείρας καὶ τῆς τέχνης παραδεδεγμένων ἀσφαλειῶν καὶ μηχανημάτων, δι' ὧν ἀσφαλῶς καὶ ταχέως θέλει διεξάγεται ἡ ποικίλη ὑπηρεσία τῶν πλοίων, αἵτινα παρ' αὐτοῖς θέλουσι προσεγγίσει.

Οἱ Πειραιεῖς μετεποίησαν ἐν χρόνῳ βραχεὶ τὸν βόρβρον τῆς Ζέας λίμνης εἰς λιμένα ἀξιδόλογον, ὃν ἐξἠκολουθοῦσι τελειοποιούντες δι' ὄλων τῶν μέσων καὶ διὰ πάντων τῶν χρησίμων ἔργων. φρονοῦμεν ὅθεν καὶ οἱ Πατρεῖς δὲν πρέπει ν' ἀναβάλλωμεν τὴν ἐκτέλεισιν ἔργων αἵτινα θέλουσιν ἐκτελεσθῆ, ὅπως δῆποτε καὶ ἂν λυθῆ τὸ ἐκκρημνῆς Ἀ. ζήτημα καὶ τὰ ὅποια εἰσι προωρισμένα νὰ ἐξυπηρετήσωσιν, ὡς ἀνωτέρω ἐξέθεσάμεν, ὑπ' ὅλας τὰς ἐποφείας τὰ συμφέροντα τῆς πόλεως.

Ἐνῶμαί τινες ἐκοινολογήθησαν παρ' ἡμῖν, περὶ προσοδοφορωτέρας τοποθετήσεως τῶν Ἀ. χρημάτων, ἐφ' ὧν παρατηροῦμεν ὅτι οὔτε δι' ἴδρυσιν δανειστικῆς τραπέζης, οὔτε διὰ δάνεια πρὸς τρίτους, οὔτε δι' οἴκον δῆποτε ἄλλαν χρησιμοποίησιν εἴσι προωρισμένα, εἰμὴ μόνον διὰ κατασκευὴν λιμένος καὶ ἔργων σχετικῶν ἢ συμπληρωματικῶν αὐτοῦ, δι' ὃν λόγον δέον νὰ τερῶνται καὶ διαθέσιμα ἐν πάσῃ ὥρᾳ.

Ὁ Ἀ. φόρος δὲν πληρώνεται μόνον ἀπὸ τοὺς δημότας καὶ τοὺς κατοίκους Πατρῶν, ἀλλὰ παρὰ πάντων τῶν συναλλασσομένων μετὰ τῆς ἀγορᾶς ἢ

καὶ ἄπλως προσοριζομένων ἐν τῷ λιμένι αὐτῶν, πάντες ὅθεν ἐνδιαφέρονται καὶ πάντες δικαιούνται ν' ἀπαιτήσωσι τὴν χρησιμοποίησιν τῶν ἐκ τῆς εἰσφορᾶς τῶν χρημάτων — μόνον δι' ὃν προωρισθῆσαν σκοπὸν — ἄλλως τε δὲν πρόκειται νὰ διαιωνισθῇ ἢ εἰσπραξίς Ἀ. φόρου, εἰμὴ καθ' ὅσον αὐτῇ ἐπιβάλλεται ἐκ τῶν ἀναγκῶν τοῦ λιμένος, ὧν ἐλαττωμένων, δέον νὰ ἐλαττωθῆ, εἰμὴ ὀλοσχερῶς καταργηθῆ καὶ ὁ φόρος.

Οἱ τῶν Πατρῶν κάτοικοι ἔχουσι τὸ ἄμεσον καὶ μεγαλεύτερον συμφέρον νὰ ἐπιδιώξωσι τὴν, ὅσον ἐνεσσι, ταχύτεραν καὶ ἐπὶ τὸ πρακτικώτερον λύσιν τοῦ Ἀ. ζητήματος, ὡς ἐπίσης καὶ τὴν κατάργησιν τοῦ Ἀ. φόρου, διότι ἡ διαιωνισίς ἀμφοτέρων διακυβεύει αὐτὸ τὸ μέλλον τῆς πόλεως. Ἡ διόρυξις τοῦ Κορινθιακοῦ Ἰσθμοῦ, ἡ κατασκευὴ τῶν σιδηροδρόμων καὶ ἡ πρόδοσις ἄλλων ἐμπορικῶν κέντρων, πρόκειται μετ' ὀλίγον νὰ ἐπιφέρωσι σπουδαίαν ἀλλοίωσιν ἐπὶ τῆς κορείας τῶν πραγμάτων, κατὰ τὴν μετασῆλθιν δὲ πιθανόν μὲν εἶνε νὰ κερδίσῃ ἡ πόλις ἀλλὰ καὶ πολὺ πιθανότερον ν' ἀπολέσῃ μέγα μέρος καὶ ἐκ τῆς σημερινῆς θέσεως τῆς. Τὸν ἐμπορικὸν καὶ βιομηχανικὸν συναγωνισμόν δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ὑπερικήσωσιν οἱ πολυδαπάνοι λιμένες οὔτε οἱ ἀνά τὴν πόλιν, πολυτελεῖς διακοσμήσεις, ἀλλ' αἱ τοπικαὶ πρακτικαὶ εὐκολαί, καὶ τὰ τοπικὰ ἐλαφρὰ, σχετικῶς θάρη, διὰ τὸ διαβατικὸν ἐμπόριον. Αἱ συναλλαγαὶ ὑποβάλλονται σήμερον ἐν Πάτραις εἰς θάρη τοπικὰ διπλάσια, ἐπὶ τινῶν δὲ πραγμάτων εἰς τριπλάσια καὶ τετραπλάσια, ἀφ' ὅτι ἀλλάχουσε, ὡς τοῦτο πολλάκις ἀπεδείχθη δι' ἀριθμῶν, ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἐν Πάτραις οὐ μόνον οὐδεμία προσοχὴ διδεται εἰς τὴν ἐμπορικὴν καὶ βιομηχανικὴν κίνησιν ἐν γένει, ἀλλὰ τούναντίον καὶ παρενοχλήσεις — ἀδικαιολόγητως — παρεμβάλλονται, κατ' αὐτῇ, παρ' αὐτῶν ἐκείνων παρ' ὧν ἐδικαιοῦντο νὰ προσδοκῶσι μέρμηνα καὶ συνεργασίαν οἱ εἰρηνοῖνοι βραχίονες τοῦ πρακτικοῦ βίου, οἱ ὁποῖοι ζωογονοῦσι καὶ ποικιλοτρόπως ἀναπτύσσουσι τὸν τόπον. Μὴ λημονῶμεν ὅτι αἱ μεταβολαὶ τῶν μέσων τῆς συγκοινωνίας μεταθέττουσι καὶ τὰ ἐμπορικὰ κέντρα, πλείσθετον κυρίως εἰς τὰς ἐνεργείας των, ἀλλὰ καὶ ὅπου ταῦτα θύναται ἀνετώτερον καὶ ἀσφαλέστερον νὰ κινῶνται καὶ ἐν τόπῳ ἐν ᾧ δικαιοτέρον κρίνονται αἱ εἰς τὸν κοινωνικὸν βίον πρασφερόμενα παρ' αὐτοῦ ὑπηρεσίαι.

Β

Μετὰ τὰ ἐπακολουθήσαντα τὴν ἐκτέλεισιν τοῦ, κατὰ τὸ σχέδιον Πασχάλ, λιμένως καὶ τὰς διεγερθείσας ἀμφισβόλαις, περὶ τοῦ ἐκτελεσμένου αὐτοῦ, καὶ παρ' ἀνθρώποις ἀρμοδίους περὶ τὴν ἐκτίμησιν τοιούτων ἔργων, καὶ ἀφοῦ αὐτοὺς ὁ ἐργολάθος ἐδήλωσεν ὅτι ἀδύνατον ἀποβαίνει αὐτῷ νὰ ἐκτελεσῇ τὸ ἔργον ὑπ' ὅς ἀνέλαθεν αὐτὸ ὅρος, καὶ ἀφοῦ καὶ εἰς τὴν πόλιν ἀποβαίνει πάντι ἀσύμφωρον νὰ τροποποιηθῇ τὰς συμφωνίας, καὶ κυρίως τὸν κατ' ἀποκοπὴν ὅρον, φρονοῦμεν ὅτι δὲν εἶναι παντάπασιν δικαίον νὰ τερῶνται σπουδαιότατα τοῦ τόπου συμφέροντα ἐν τοιαύτῃ ἐκκρημνίᾳ.

Οὐδὲ ὅπως ἀντιλέγομεν ὅτι εὐχῆς ἔργον θέλει

εἶσθαι νὰ ἔλθῃ ἡ πόλις ἐπικούρος πρὸς τὸν ἐργολάβου, μέχρι σημείου τινὸς λογικοῦ, καὶ μὴ ἀφήσῃ αὐτὸν νὰ ὑποστῇ ὁλόκληρον τὴν φαινόμενην ζημίαν εἰς ἣν ὑπέκυβεν—οὕτως ἢ ἄλλως,—συμφωνοῦμεν ἐπίσης καὶ πρὸς τοὺς φίλους τοῦ ἐργολάου ὅτι δὲν εἶναι καλὸν νὰ καταστραφῇ αὐτὸς αἰὲν πρόσωπον ὅπως μὴ ζημιώσῃσιν οἱ πολλοὶ ἠδιαφερόμενοι μικρὰ πράγματα ἕκαστος, ἀλλὰ δὲν συμφωνοῦμεν παντάπασιν καὶ πρὸς τὴν ἰδέαν τοῦ νὰ ἐκτεθῇ ἡ πόλις εἰς κίνδυνον ἀπωλείας τοῦ μέλλοντός της χάριν ἔργου, οὕτινος ἡ ἀποπεράτωσις εἶναι ἀμφίβολος, ἡ δὲ δαπάνη ἀπροσδιόριστος (τροποποιουμένης τῆς συμβάσεως κατὰ τοῦ κατ' ἀποκοπὴν ὄρου,) καὶ τοῦ ὅποιου αἰ, ἐν ἀγνώστῳ μέλλοντι, ὑπηρεσίαι διὰ τὴν πόλιν, δὲν προβλέπονται τοιαύτης σπουδαιότητος ὥστε ν' ἀντισηκώσῃ τὸ μέγεθος τῆς θυσίας· καὶ παθήματα τοῦ λιμένου Κατακόλου—παράδειγμα πρόσφατον—ἐστῶσαν ἡμῖν μᾶθήματα». Ἄλλως τε καὶ ἡ πόλις ἔχει λόγους πολὺ σπουδαιότερους νὰ αἰτιᾶται τοῦ ἐργολάου ὁ ὅποιος, ὡς τοῦλάχιστον ἐκ τῶν ὑστέρων ἐξάγεται, ἀνελάβεν ἀβασανίστως τὴν ἐκτέλεσιν ἔργου μεγάλης σπουδαιότητος, καίτοι μικρὰν πέποιθσιν ἔχων περὶ τῆς ἐκβάσεως τῆς ἐπιχειρήσεώς του, περιαγαγὼν αὐτὴν εἰς θέσιν δυσχερεστάτην, ἐκ τῆς ὅποιας ἀδύνατον εἶναι πῶς θέλει ἐξέλθει, καταστήσας πρὸς τοῦτοισι προβληματικὴν καὶ τὴν κατασκευὴν λιμένος. Ἡ πόλις οὐδόπως ἐπέβαλεν αὐτῷ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου, οὔτε ἡ δύνατό τι τοιούτων, οὔτε καὶ τὴν ἐρευναν τοῦ θαλασίου πυθμένου· παρεκλύσε ποτε, ἡδύνατο ὅθεν προτοῦ προβῆ εἰς τὴν ὀριστικὴν ἀνάληψιν τοῦ ἔργου νὰ βασανισθῇ αὐτὸ, ἀναλόγως τῆς εὐθύνης ἣν ἀνελάμβανε (ὅπως ἔπραξε καὶ ὁ ἄγγλος ἐργολάος μηχανικὸς ὁ ὅποιος, μετ' ἐπιμελετημένην ἐξέτασιν, μὴ εὐρίσκων τὴν φύσιν τοῦ θαλασίου πυθμένου, οἷα περιγράφεται ἐν τῇ συγγραφῇ τοῦ προῦπολογισμοῦ, ἐδήλωσεν ὅτι δὲν ἀναλαμβάνει τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου ὑφ' οὗς προτείνεται ὄρου κλπ.) καὶ μὴ ἐκθέσῃ τὴν πόλιν εἰς τὸ δυσάρεστον καὶ ἐπιζήμιον σημεῖον τῆς σήμερον, ἐν περιπτώσει δὲ τοιαύτῃ ἀπέκειτο εἰς αὐτὴν νὰ ποιῆσθαι μελέτας πρὸς ἐπαλήθευσιν, καὶ σκεφθῆ κατόπιν αὐτῶν, καὶ κατὰ πόσον συνέφερεν ἡ τροποποίησις τῶν ὄρων ἢ καὶ αὐτὴ ἀκόμη ἡ ἐκτέλεσις ἔργου ἀμφιβόλου ἐπιτυχίας καὶ διὰ δαπάνης ἀπροσδιορίστου.

Καὶ τὴν προτεινομένην (ἁποδεκτὴν πλέον γενομένην) πειραματικὴν ἰδέαν κατασκευῆς ἑκατὸν μέτρων κυματοθραύστου, πρὸς τὸ ἀρκτικὸν μέρος αὐτοῦ, θεωροῦμεν ὅλως ἀσύμφωρον, διότι δὲν πρόκειται περὶ καταβύθισεως πέντε δέκα ὀγκολίθων καὶ περὶ δαπάνης ἀσημάντου, ἀλλὰ περὶ δημιουργίας καὶ διὰ δαπάνης ἀπροσδιορίστου, ἐνὸς ὁλοκληροῦ βράχου, ἐν αὐτῷ τῷ κέντρῳ τῶν κινήσεων τοῦ λιμένος, ὥστε ἐν πάσῃ ἄλλῃ νεωτέρα περιπλοκῇ τοῦ λιμ. ζητήματος, οἷα δὴ ποτε στήσεως, νὰ ὦμεν καταδικασμένοι ἡμεῖς μὲν νὰ φορολογώμεθα αἰώνως καὶ νὰ βλέπομεν πῶς ἐξρησιμοποιήθισαν οἱ ὑδῶρες μας, ἡ δὲ λιμὴν νὰ καταστῇ ἀπροσπέλαστον· πλέον ἰδίαις ἡμῶν ἀδράτισταῖς δαπάναις.

Φρονοῦμεν λοιπὸν ὅτι πολὺ συμφερώτερον καὶ λογικώτερον θέλει εἶσθαι νὰ περιορισθῶσιν αἱ δοκιμαῖαι μόνον εἰς ὅσα μέσα παρέχει ἡ ἐπιστήμη, ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν, καὶ ἀμφιβολία ἀκόμη ἂν παρουσιασθῶσι περὶ τῆς πλήρους ἐπιτυχίας τοῦ ἔργου—διὰ δαπάνης, ἀναλόγου τῆς ἀξίας του καὶ ἰρισμένως κατ' ἀποκοπὴν—νὰ παραιτηθῶμεν πάσης περαιτέρω πειραματικῆς ἐργασίας πολυδαπάνου, καὶ ἐπιζημιωτάτης, ἴσως, εἰς τὸ ὅλον ἔργον, καὶ νὰ προβῶμεν εἰς ἀναθεώρησιν τῆς ἰδέας κατασκευῆς λιμένος, ἀνεξαρτήτως τοῦ ὑπάρχοντος σχεδίου, θεωροῦμεν μάλιστα ὠφέλιμον νὰ ὑποβληθῇ, κατὰ πρῶτον, πρὸς νέαν μελέτην εἰς εἰδικούς καὶ διακεκριμένους ἐπιστήμονας, καλουμένους ἐπὶ τοῦτο, ἡ ἀρχικὴ ἰδέα κατασκευῆς λιμένος, κατὰ τὴν παραλίαν Πατρῶν, ἣτις ἐλήφθη ὡς βάσις μελετῶν πρὸ 50τίας καὶ κατὰ τὴν ὅποιαν

ἐθεμελιώθη, ὡς ἐκ παραδόσεως γνωρίζομεν, ἢ προκουμαία ἄγ. Νικολάου.

Ἡ παραλία Πατρῶν προσβάλλεται ἐκ δύο μόνων σημείων, τοῦ Βορείου καὶ τοῦ Δυτικοῦ, διότι, ὡς ἐκ τῆς θέσεώς της κατὰ τὴν εἴσοδον τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου, πάντες οἱ καιροὶ ἢ εἰσέρχονται ἢ ἐξέρχονται αὐτοῦ, διακρινόμενοι ἐπιτοπίως ὑπὸ τὰ κοινὰ ὀνόματα, Μαίττρος, Βοριάς. Ὁ πρῶτος λοιπὸν μελετήσας τὴν ἰδέαν κατασκευῆς λιμένος, κατ' ἐποχὴν καθ' ἣν ἡ παραλία ἦτο ὅλως ἐλευθέρα—δηλ. ἀνευ οἰκοδομῶν καὶ ἀνευ... προκαταλήψεων—, παρέδεχθη ὅτι ἐκ μὲν τοῦ Βορρᾶ ὑπάρχει φυσικὸν κάλυμμα διὰ λιμένα, ἡ Ἄγυις, τοῦ ὅποιου (ὡς χθαμαλοῦ) ἡ ἐπιρροή, καίτοι θεωρουμένη μικρὰ, προσφυλάσσει οὐχ' ἡττον ἰκανὸν μῆκος καὶ πλάτος τῆς παραλίας, ὡς ἡ πείρα διδάσκει μέχρι σήμερον, ἔστρεψεν ὅθεν τὴν προσοχὴν του πρὸς δυσμάς καὶ ἐθεμελίωσεν, ἐναντίον τῶν ἐκείθεν ἀνέμων καὶ κυμάτων, τὴν προκουμαίαν ἄγλου Νικολάου, ἣτις, ἀφ' οὗ ἐτελειοποιήθη, ὡς ἔχει σήμερον, καὶ ὠπλήθη διὰ τινων στερεῶν στήλων, ἀφ' ὧν προσδένονται τὰ πλοῖα, προσφέρει ὑπηρεσίας σπουδαιότατας εἰς τὸν τόπον, χρησιμεύουσα καὶ ὡς κυματοθραύστης καὶ ὡς προκουμαία, ἐφ' ἣς διεξάγονται πᾶσαι αἱ ποικίλαι ὑπηρεσίαι τῶν παρ' αὐτῇ προσεγγιζόντων ποικίλων πλοίων, καὶ... ὡς περίπατος. Κυρίως δὲ περιτηρήθη ὅτι ἀσημάντοι ζημίαι ἐγένοντο εἰς τὰ πλοῖα ἕκτοτε, ναυάγιον δὲ οὐδέν. Πῶθεν λοιπὸν προήρχοντο αἱ συχνότατα πρότερον συμβαινούσαι ζημίαι αἱ ἀποδιδόμεναι εἰς τὴν Γαυρολιμάδα; Τοῦτο ἐξετέθη ἄλλοτε ἐν τῷ «Φορολογουμένῳ», ὅτι ἦσαν ἀποτέλεσμα τῆς τότε κακίστης καταστάσεως τῆς προκουμαίας καὶ τῆς παντελοῦς σχεδὸν ἔλλειψως ἀπ' αὐτῆς στηριγμάτων, διὰ τῆς ἀνάγκης πολλὰ πλοῖα (διαφέροντα τὸ τε μέγεθος τὴν τε κατασκευὴν καὶ τὴν στερεότητα) νὰ ζητῶσι σωτηρίαν προσδένόμενα τὸ ἐν ἐπὶ τοῦ ἐτέρου ἢ περὶ στήλων τίνα (ἐνα!)—λίθινων καὶ αὐτὸν, καὶ μόνον κατὰ θεωρίαν στερεόν—ἐκ τῆς πολλῆς ὅθεν πυκνώσεως πολλῶν καὶ ποικίλων, ὡς εἶρηται, πλοίων περὶ τὸ αὐτὸ σημεῖον, καὶ τῆς ἐλαττωματικῆς ἐξαρτήσεως των, παράγοντο ἀλληλοσυγκρούσεις ἀλλήλοσπασμάτα καὶ ναυάγια, ἐνῷ ἐκ τῶν μακρὰν αὐτῆς ἡκυροβολημένων καὶ μεμονωμένων πλοίων, δὲν ἐνθυμούμεθα ἂν κἀνὲν ἔπαθε σπουδαίαν τινὰ ζημίαν. Πρὸ τῆς τακτοποιήσεως τῆς προκουμαίας, ὡς ἔχει νῦν, σπανιώτατα εὐρίσκετο προσδεδεμένον παρ' αὐτῇ πλεόν τι συνήθους μεγάλης χωρητικότητος, ἀπεμακρύνετο δὲ καὶ αὐτὸ ὡσαύκις προσλάμβανε τὴν κακοκαιρίαν, ἐνῷ ἡδη πλοῖα μεγάλα, πολλάκις δὲ καὶ ἀτμόπλοια, φορτώνουσι ἢ ἐκφορτώνουσι συγχρόνως παρ' αὐτῇ καὶ ἀνευ διακοπῆς, καὶ μ' ὅλα ταῦτα σπανιώτατα συμβαινέσαι ζημίαι, ὀφειλόμεναι καὶ αὐταί, κατὰ τὸ πλεῖστον, εἰς ἔλλειψιν ἐξαρτημάτων καταλλήλων ἢ εἰς ἀπρονοησίαν τῶν πλοίαρχων, ἄλλως τε ζημίαι τοιαῦται εἰσοῦναι εὐτεταται παρὰ τοῖς λιμέσιν, ἐν εἰς κινεῦνται καὶ συγκεντρύνονται πλοῖα πολλὰ, ποικίλης κατασκευῆς, στερεότητος καὶ χωρητικότητος, ἀναλόγως μάλιστα τῶν διαθετομένων ἀσφαλειῶν, ἀσημάντοι δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν, ἂν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν ὅτι δυσκολώτατα τηρεῖται παρ' ἡμῖν καὶ ἡ ἀπαιτούμενη ἐν λιμέσιν τάξις, ὅπως ἀλλαχόσε, διότι πλοῖα πάσης προελεύσεως καὶ καταστάσεως, ὡς εἶρηται, παρὰ τῆς αὐτῆς στενῆς καὶ μικρᾶς προκουμαίας πυκνοῦνται πρὸς ἀποβίβασιν ἢ ἐπιβίβασιν παντοειδῶν φορτίων, ἀπὸ τὰ πολιτικώτερα μέχρι τῶν εὐτελεστάτων καὶ ἀπὸ τὰ ὀγκωδέστερα ἢ βαρύτερα μέχρι τῶν μικροσκοπικῶν καὶ ἐλαφροτάτων, μὴ ἐξαιρουμένου καὶ τοῦ ἔρματος αὐτοῦ.

Ἡ πείρα ὅθεν μᾶς διδάσκει ὅτι ἡ τοποθεσία τῆς προκουμαίας ἄγ. Νικολάου, ἐν σχέσει πρὸς τὸ ἐκ τοῦ Βορρᾶ φυσικὸν προφύλαγμα τῆς Ἄγυις, εἶναι ἐπιτυχής, αὐτῆς ἐπεκτεινομένης, κατὰ μῆκος καὶ πλάτος, καὶ τελειοποιουμένης, μετὰ μελέτην ἐμβριθῆ, ὥστε νὰ καλύπτῃ Ν. Δ. ὅσον δυνατόν ἐκτενεστέραν ἐπιφανείαν τῆς ἀρκτικῆς πα-

ραλίας, βαθυνομένης καὶ ταύτης καὶ τακτοποιουμένης, ὡς δεῖ, ἀποκτᾶμεν λιμένα ἀξιόλογον, ὅστις ἢ περιεκτικότης καὶ ἀσφάλεια ἐσονται ἵκαναί ὥστε ἐπὶ πολὺ χρόνον ν' ἀνταποκρίνονται εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ τόπου, χωρὶς ἐν τούτοις νὰ παραμεληθῇ καὶ ἡ σύγχρονος ἐκτέλεσις τοῦ ἐτέρου λιμένος κατὰ τὸ αὐτὸ σύστημα, δι' ἐτέρας δηλ. προκουμαίας Ν. Δ. ἀρχομένης ἀπὸ τῆς ἀκρας ἄγ. Ἀνδρέου.

Ἡ ὅτι χρησιμεύει ἡ Ἄγυις ἐκ τοῦ Βορρᾶ, διὰ τὴν μέχρι τῆς προκουμαίας ἄγ. Νικολάου ἑκτασιν (τῆς ἀρκτικῆς παραλίας, καλουμένης), θέλει χρησιμεύει ἐπίσης καὶ ἡ προκουμαία αὐτὴ διὰ τὴν μέχρι τῆς ἀκρας ἄγ. Ἀνδρέου ἑτέραν ἑκτασιν (τῆς μεσημβρινῆς παραλίας), ὡς δ' ἐκ παραδόσεως γνωρίζομεν τοιαύτη ἦτο καὶ ἡ ἀρχικὴ ἰδέα, ἥτοι, μετὰ τὴν τελειοποίησιν τοῦ πρώτου λιμένος ἄγ. Νικολάου, τῶν ἀναγκῶν ἐπιταττουμένων, νὰ σχηματισθῇ δεύτερος λιμὴν, ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἀρχὴν, καθ' ἣν ἐσχηματίσθη καὶ ὁ πρῶτος, ἥτοι, νὰ προστατεύεται ἀρκτικῶς μὲν, ὑπὸ τῆς προκουμαίας ἄγ. Νικολάου, νοτιοδυτικῶς δὲ, ὑπὸ ἐτέρας ὁμοίας προκουμαίας ἀρχομένης, ὡς ἀνωτέρω εἶρηται, ἐκ τῆς ἀκρας ἄγ. Ἀνδρέου.

Ὅθεν, ἀντὶ νὰ κατασκευάσωμεν τὸν, ἐξ 800 μέτρων μῆκους, ἱστορικὸν κυματοθραύστην—χρησιμεύοντα μόνον ὡς τοιούτον, αἵτε μειονομηθέν—ἀμφιβόλου ἄλλως τε, στερεότητος, προωρισμένον δὲ νὰ περιορίσῃ τὸ πλάτος τῆς παραλίας τῆς πόλεως καὶ καλύψῃ τὸν ἐνώπιον αὐτῆς θαλάσσιον ὀρίζοντα, ἀλλὰ τὸ σπουδαιότερον χάριν λιμένος δυσαναλόγου, κατὰ τὴν χρησιμοποίησομένην ἑκτασιν, πρὸς τὰς καταβληθσομένας δαπάναις καὶ δυσπροσίτου, ὡς λέγεται, ἐν ὤραξῃ ἀάγκῃς), ὁ δ' ἔχει νομιζόμεν, πολὺ προτιμώτερον, μετ' ἐπισταμένην ἀναθεώρησιν καὶ μελέτην τῆς ἀρκτικῆς ἰδέας, νὰ κατασκευασθῇ ἡ ἐκτελεσθέντα ἄγ. Ἀνδρέου, ἀρκεκτείνοντες αὐτὴν—τόσον καὶ οὕτως—ὥστε νὰ καλύπτῃ Ν. Δ. καὶ ἐξαφαλτῆ, ὅσον δυνατόν καλλίτερον, πᾶσαν τὴν διὰ τὸν δεύτερον λιμένα ἑκτασιν, ἐν ἣ θέλουσιν ἀναμφιβόλως συμπεριληφθῇ καὶ χρησιμοποιοθῇ καὶ τὰ ἐκτελεσθέντα ἡδη ἔργα, συμπληρούμενα, καὶ τελειοποιούμενα κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ λιμένος. Οὕτως ἀποκτήσωμεν λιμένας κατὰ πολὺ εὐρυχωροτέρους, τοῦ ὑπὸ ἐκκρεμῆ ἐκτέλεσιν, κυρίως δὲ παρουσιάζοντες καὶ κρηπιδώματα, διπλάσια, ἴσως, κατὰ τὴν κατὰ μῆκος ἑκτασιν, δι' ὧν θέλουσιν ἰλιανοποιεῖσθαι καὶ αἱ κατὰ μὲν αἰῶνα μας ἀπαιτήσεις, τῆς ἐν λιμέσιν ὑπηρεσίας· διότι καὶ ἡ προκουμαία ἄγ. Ἀνδρέου, καθ' ὅλον τὸ μῆκος αὐτῆς, δύναται—ἐκτελούμενη—νὰ χρησιμοποιοθῇ ἀσφαλτάτως, ὅπως καὶ ἡ τοῦ ἄγ. Νικολάου, κατ' ἀρχάς μὲν μόνον ὡς κυματοθραύστῆς, μετὰ τὸν χρόνον δὲ, τελειοποιουμένη, κατὰ τὰς ἀναπτυσσομένας ἀνάγκας, καὶ διὰ πάσας τὰς λοιπὰς ὑπηρεσίας καὶ διὰ περίπατον ἀκόμη.

Τὰ ἐπὶ τοῦ σχεδίου τοῦ λιμένος σημειούμενα διάφορα θέματα τοῦ πυθμένου, (τῆς διὰ λιμένα ὀριζομένης ἐκίσεως τῆς παραλίας) ἐξετάζοντες συμπεραίνομεν ὅτι καὶ ἂν δεήσει νὰ ἐπεκταθῇ ἡ προκουμαία ἄγ. Ἀνδρέου καὶ μέχρι μῆκους 800 μέτρων, θέλει κατασκευασθῆ, τὸ πολὺ καὶ κατὰ μέσον ὄρον, μόνον κατὰ τὰ δύο τρίτα τῆς ἐκίσεως τῆς, ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ θέτουσ περὶπου, ἐφ' οὗ ὀρίζεται πᾶσα ἡ γραμμὴ τοῦ ὑπὸ ἀργούσαν ἐκτέλεσιν κυματοθραύστου, ἐὰν δὲ ἀρκέσῃ μῆκος μικρότερον, ἢ ἐκτέλεσις ἐστὶ κατὰ τοσοῦτον εὐκολωτέρα καὶ οικονομικώτερα, περὶ ὧν πάντων, ὡς ἐπίσης καὶ κατὰ πόσον ἢ περὶ λιμένος ἐκτεθείσῃ ἀρχικὴ ἰδέα τῆς ἐκτελέσεως διὰ τὰς Πάτρας, θέλουσιν ἀποφανθῇ ἀρμόδιοι περὶ τὰ τοιαῦτα ἔργα ἐπιστήμονες, καλούμενοι ἐπὶ τοῦτο, ἡμεῖς ἐξεθέσωμεν ἀπλῶς, ὅτι ἐκ παραδόσεως παρελάδομεν ἡ ἐκ τῶν πραγμάτων ἀντελήφθημεν.— Τὴν πείραν ὅθεν ἢ τὰς παραδόσεις ἔχοντες ὑπ' ὄψιν ἐγράψαμεν, οὐχὶ ὡς ἀρμόδιοι, ὑφ' οἷον δὴ ποτε ἔποψιν, ἀλλ' ὡς πολῖται ἠδιαφερόμενοι καὶ φόρους τελούνη

τες, ήδη απόκειται τοις επιτετραμμένοις τήν διοίκησιν των του λιμένος πραγμάτων, ως και πάλι τοις δυναμένοις, ή αρμοδία συζητήσεις, αν καιρός μένη ακόμη, επί των εκτεθέντων, και ή δέουσα μετ' αυτών φροντίς διὰ τήν περαιτέρω ενέργειαν και μελέτην δι' ειδίκων, ως είπομεν, ή διακεκριμένων επιστημόνων, διότι, προκειμένου, περι τριούτων έργων αξίας και σπουδαιότητος μεγάλης, ή δαπάνη τής αναθεώρησης των μελετών και σχεδίων είναι αναξία λόγου, δυναμένη άλλως τε να οικονομηθή πολλαπλασιώσ εις τής ταχύτερας οικονομικώτερας και πληρεστέρας εκτελέσεως αυτών.

Π.

Σημ. Ἄργά ἴσως δημοσιεύονται τ' ανωτέρω, διότι ή πειραματική ιδέα, κατασκευής 100 μέτρων κυματοθραύστου, εκτελείται ήδη, πλην επειδή και ταυτοχρόνως διαδίδεται ότι το εκτελούμενον αυτό τμήμα, θα χρησιμεύσῃ, εν καιρῷ, μάλλον δια τὸν ἀρκτικὸν λιμένα ἀγ. Νικολάου, δὲν νομίζομεν ἀνωφελῆ τὰ εκτεθέντα, διὰ τήν λιμενικήν ιδέαν ὑπὸ πολλὰς ἐπόψεις.

Φίλε κύριε Συντάκτα.

Δὲν ἠξέυρω τί παθὼν ὁ φαρμακοποιὸς κ Βενετσανόπουλος ἠθέλησε μετὰ σπανίας ἀπλοικότητος ν' ἀναμολογήσῃ τὸ ζήτημα, τὸ ὁποῖον, τυγχάνον δημοσίας συζητήσεως, δὲν δύναται παρα ν' ἀποβῇ πρὸς ζημίαν του. Φαίνεται ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἐπέζητει ἀφορμὴν νὰ ἐκδηλώσῃ τὸ κατ' ἐμοῦ πάθος του ἐπὶ τὸ ἀλόγῳ και ἀδίκῳ παραπόνῳ ὅτι ὡς ἀστυνόμος δὲν τῷ ἐπέτρεψε νὰ ἐπιδείξῃ τὸ ἀναστημά του προκειμένου περι ἐφαρμογῆς μιᾶς τῶν σπουδαιοτέρων ἀστυνομικῶν διατάξεων. Ἄλλως δὲν ἐξηγεῖται διὰ τί μετὰ παράδοξο τσοῦτου χρόνου, ἀφ' οὗ ἀπεμακρύνθη τῆς ἀστυνομίας, ἐνθυμήθη νὰ καταφύγῃ μετὰ πολλῆς ἀκοσμίας και ἀθυροστομίας τὸν ἐναντίον μου φιλιππικόν, ὃν μετ' ἁνίας και πρὸς ἀποφυγὴν ἴσως παρεξηγήσεων ἐδημοσιεύσατε διὰ τοῦ ἀμέσως ἠγούμενου φύλλου τῆς ὑμετέρας ἐφημερίδος. Οὐδὲ δύναται τις σπουδαίως νὰ παραδεχθῆ ὅτι ὁ κ. φαρμακοποιὸς ἐπειράχθη ἐφ' οἷς ἀορίστως πάντα και ὑπὸ γενικὴν ἐπιφάν προ μηνός περίπου ἐγράψατε περι ἀστυνομίας, ἀφού ταῦτα οὐδὲ πόρρωθεν ἐφαινοντο ἀφορῶντα αὐτόν, ὅστις ὅμως ἐν ἀφελεῖ προσποιήσῃ τὰ ἐπῆρε διὰ λογαριασμόν του. Ἐν τούτοις ὀφείλω νὰ ὁμολογήσω αὐτῷ χάριτας ἐπὶ τῷ τόσον ὀψιγενεῖ καταγορητρῷ του, διότι μοι δίδεται οὕτω μιᾶ καλῇ εὐκαιρίᾳ ὅπως καταστήσω ἀπαξ εἶτι γνωστὸν τῇ ἡμετέρᾳ κοινωνίᾳ ὅτι βιοῦσιν ἐν αὐτῇ κύριοι τινες, οἱ ὁποῖοι, μόνον και μόνον διότι ἀπέκτησαν χρήματα, παρίστανται ἐκάστοτε εἰς τὸ μέσον ἐγείροντες ὑπερβιάλους ἀξιώσεις ἐπὶ τῆς τῶν ἄλλων ἐξαιρετικῆς ἐκτιμήσεως· οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ και θέλουσιν νὰ φαίνωνται ἀνώτεροι τῶν νόμων, τὴν ἰσχύν τῶν ὁποίων ἐπικαλοῦνται μετὰ τραγικοῦ ὕψους κατὰ τῶν πτωχῶν και ἀπροστατεύτων, ὁσάκις νομίσουν ὅτι προσβάλλονται τὰ ἱερά των δικαιώματα.

Οὐδὸλόως ἐδυσκολεύθη ὁ κ. φαρμακοποιὸς νὰ εἶπῃ δημοσίᾳ ὅτι ἠρνήθη ἐπιμόνωσ νὰ ὑπακούσῃ και δὲν ὑπήκουσεν εἰς ὄρισμένην ἀστυνομικὴν διατάξιν, λέγει δὲ μάστιχα τοῦτο μετὰ τινος στόμου παιδαριώδους, νομίζων ὅτι θὰ ἐπισπάσῃται τὸν κυμασμόν τοῦ κοινού ἐπὶ τῇ ἀνδρική διαγωγῇ του! Καί ποία εἶνε ἡ ἀστυνομικὴ ἐκείνη διατάξις εἰς δὲν ἠθέλησε και δὲν θέλει ἀκόμη νὰ ὑπακούσῃ; τοῦ περι τίνος πρόκειται.

Ἀναμφισβήτητον εἶνε ὅτι τὰ φαρμακεία, και οἱ ἐκ τοῦ νόμου φέρουν τὴν ὑποχρέωσιν νὰ εκτελοῦν ἀμελητεῖ τὰς συνταγὰς τῶν ἰατρῶν ἐν πάσῃ ὥρᾳ τῆς νυκτός, οὐχ ἥτιον σπανίως, ἀν μὴ οὐδέποτε, ἀνταποκρίνονται εἰς τὴν σπουδαιοτάτην αὐτὴν διατάξιν τοῦ νόμου, ἐξ ὀδυνῆς δὲ πείρας εἶνε γνωστὸν ὅτι ἀνεπανόρθωτα δυστυχήματα προήλθον ἐκ τῆς ἐλλείψεως ταύτης. Καὶ δὲν φέρουν ὄνον νομικῆς, ἀλλὰ και ἠθικῆς ὑποχρέωσιν οἱ κ.

φαρμακοποιοὶ ἀπέναντι τῆς κοινωνίας ὡς ἐκ τῆς φύσεως τοῦ ἐπαγγέλματός των. Διὰ τοῦτο δὲ ὀφείλουσι προθύμως και ἐτοιμῶσ νὰ παρέχωσι τὰς πρώτας και προχείρους βοηθείας εἰς πάντα, ὅστις ἐκ τραύματος ἢ ἄλλης στιγμιαίας παθήσεως ἠθέλε λάβει ἀνάγκην τῆς συνδρομῆς των και προστρέξῃ πρὸς αὐτούς. Καὶ ὅμως πλείστα λυπηρὰ ἐπιεσόδια μαρτυροῦσιν ὅτι οὔτε ἡ νομικῆ, οὔτε ἡ ἠθικῆ εὐθύνη ἐπιδρώσιν ἐπὶ τοῦ πνεύματος τῶν πεισοτέρων φαρμακοποιῶν. Ὅταν ἀνέλθωσ τὴν διεύθυνσιν τῆς ἀστυνομίας ἐγίνωσκον καλῶσ ὅτι μόνος τις υἱὸς ἀτυχοῦς χήρας, τραυματισθὲς ἑλαφρῶσ διὰ μαχαίριου, ἀφού ἐπὶ μίαν και ἐπέκεινα ὠραν περιήλθε ματαίως μετὰ τῶν συνοδουόντων αὐτὸν ὄλα τὰ φαρμακεία και οὐδὲν ἠνοιξε, ἔφθασεν ἐπὶ τέλους και εἰς τὸ τελευταῖον παρὰ τῇ θύρᾳ τοῦ ὁποίου ἐξέπνευσεν ἐκ τῆς αἱμορραγίας! Οἱ ἰατροὶ ἀπεφάνθησαν τῇ ἐπιούσῃ, ὅτι ἀν εὐρίσκετο εἶνας χριστιανὸς νὰ τῷ ἐπιθέσῃ ὀλίγον ξαντὸν ἐπὶ τοῦ τραύματος μέχρις οὗ ἐπέληθῃ ἡ ἰατρικὴ συνδρομῆ, δὲν θ' ἀπέθνησκεν ὁ ἄνθρωπος. Εἰς δ' ἐκ τῶν κ. Δικηγόρων, ὁ κ. Δημ. Βότσας, μοι διηγείτο ποτε μετ' ἀγανακτικῆς δεδικοιολογημένης ὅτι νύκτα τινὰ ματαίως περιήρχετο ἐπὶ ὠρας ὀλοκλήρου τὰ φαρμακεία, και ἐν ἀπελπισίᾳ ἔκρουε τὰς θύρας αὐτῶν πρὸς ἐκτέλεσιν ἰατρικῆς συνταγῆς, ἐνῶ ἡ μήτηρ του διέτρεχε τὸν ἔσχατον κίνδυνον, ἐκ σφοδρᾶς και ἀκατασχέτου αἱμορραγίας τῆς ρίνος. Οὐδὲ μοῦ εὕρισκον ἀκράσιν! Ἐπὶ τέλους ὑμεῖς αὐτοὶ, Κύριε Συντάκτα, ἀν δὲν μετ' ἂν ἠμῆμῃ, εὐρέθητε πρό τινος χρόνου ὑπὸ παρομοίαν ἀλγυνὴν περίστασιν. (α)

Αὐτὸ λοιπόν τὸ ἐλεεινὸν ἄτοπον, ὄπερ εἶνε ἐνδεικτικὸν οὐ μόνον περιφρονήσεως πρὸς τοὺς νόμους, ἀλλὰ και ἀφιλιανθρωπίας ἀνικούστου και ἀξίας βαρβάρου κοινωνίας, αὐτὸ, λέγω, τὸ ἄτοπον ἠθέλησα νὰ ἄωσ ἐκ τοῦ μέσου διὰ τῆς ἐξῆς ἀστυνομικῆς διατάξεως, ἣτις ἐνεκρίθη ὑπὸ τῆς ανωτέρας διοικητικῆς ἀρχῆς.

ἀριθ. 70
ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ὁ Ἄστυνόμος Πατρῶν

Παρατηροῦντες ὅτι οἱ πλείστοι τῶν ἐνταῦθα φαρμακοποιῶν, κατὰ προφανῆ παραγνώρισιν τῶν πρὸς τὴν κοινωνίαν ὑποχρεώσεων των δεικνυνται ὄλας ἀδιάφοροι εἰς τὸ εκτελεῖν τὰς συνταγὰς τῶν ἰατρῶν και τὸ παρέχειν τὰς πρώτας και προχείρους βοηθείας τοῖς λαμβάνουσιν ἀνάγκην ἐν καιρῷ νυκτός.

Θεωροῦντες ὅτι πρὸς ἀποτελεσματικώτεραν ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ τοῦ νόμου τοῦ νὰ εκτελῶνται αἱ συνταγαὶ ἐν πάσῃ ὠρᾷ τῆς νυκτός ἀνευ ἀναβολῆς, ἀπαραίτητον ἀποβάλλει νὰ μένη ἐν τοῦλάχιστον φαρμακείον ἀνοικτὸν καθ' ὄλην τὴν νύκτα, τούθ' ὄπερ και εὐκολίαν παρέχει τοῖς φαρμακοποιοῖς.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν και τ' ἀρθρ. 24 τοῦ ἀπὸ 5 7θρίου 1861 Β. διατάγματος και τὸ ἀρθρ. 57 τοῦ ἀπὸ 31 7θρίου 1836 ὁμοίου.

Διατάσσομεν

Ἄρθρ. 1. Ἄπαντες οἱ φαρμακοποιοὶ ὀφείλουσιν, ἀμα ζητηθῶσι, ν' ἀνοίγωσιν ἀπροφασίστως και προθύμως τὰ φαρμακεία των ἐν πάσῃ ὠρᾷ τῆς νυκτός και νὰ εκτελῶσι τὰς συνταγὰς τῶν ἰατρῶν ἢ νὰ παρέχωσι τὰς πρώτας και προχείρους βοηθείας πρὸς τοὺς ἐνεκα τραύματος ἢ ἄλλης στιγμιαίας παθήσεως προστρέχοντας πρὸς αὐτούς.

Ἄρθρ. 2. Ἐκαστος αὐτῶν ὀφείλει νὰ τηρῇ τὸ φαρμακείον του ἀνοικτὸν καθ' ὄλην τὴν νύκτα, ὅταν, κατὰ τὴν παρ' ἡμῶν τηρουμένην τάξιν, ἐρχεται ἡ σειρά του. Περὶ τούτου δὲ θέλει εἰδοποιεῖσθαι ἐγκαιρῶσ.

Πᾶσα παράδοσις τῆς παρούσης θέλει βεβαιώ-

(α) Εἶναι πολὺ ἀληθές· οὐ μόνον οὐδὲν φαρμακείον μοι ἠνοιχθη ἐκ τῶν τεσσάρων ἢ πέντε εἰς ἀ αὐτοπροσώπως κατέφυγον, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ τοῦ ἐνός και ἀπειλὰς και ὑβρῆς ἤκουσα. Σ. Συντ.

νεσθαι προσηκόντως ἵνα τιμωρῆται ὁ παραβάτης κατὰ τὰς σχετικὰς τοῦ νόμου διατάξεις.

Ἐν Πατρίαις τῇ 18 ἰανουαρίου 1884.

Ὁ ἄστυνόμος

Α. Παπαγιαννακόπουλος.

Τώρα ἐρωτῶ: Εἶνε παράνομος ἡ διατάξις αὐτῆ; Εἶνε ἀδίκος; Εἶνε καταπιεστικῆ; Δὲν πιστεύω νὰ εὐρεθῇ τίμιος και εὐσυνείδητος νομικὸς νὰ τὴν χαρακτηρῆσῃ ὡς παράνομον και ἀδίκον, οὐδὲ δύναται νὰ εὐρεθῇ χρηστὸς και ἐνάρετος ὄπωσησῶν πολίτης νὰ τὴν θεωρῆσῃ καταπιεστικῆν.

Και ἐντούτοις ὁ κ. Βενετσανόπουλος εὐθύς ἐξ ἀρχῆς ἔδειξε σημεῖα ἀνυποταξίας και ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἠθέλησε νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὸ ὄσφ νόμιμον και δίκαιον, τόσῳ σωτήριον και ἀκίνδυνον ἀστυνομικὸν τοῦτο μέτρον. Ἐναγκάσθη ἐπομένως νὰ τὸν εἰσαγάγῳ και τὸν εἰσῆγαγον εἰς τὸ πταισματοδικεῖον, ὄποτε, ἐλθὼν εἰς τὸ ἀστυνομικὸν κατὰσθημα, μοι ὑπέβαλε παράπονα ἐπὶ λόγῳ ὅτι παρανόμως ἐζήτησα τὴν τιμωρίαν του, μοι ἔκαμε δὲ και ἀστεῖλας τινὰς προτάσεις περι ἰδιαιτέρας και ἀποκλειστικῆς διὰ κλητῆρων φρουρησεως τοῦ φαρμακείου του ὡσανεὶ ἐπρόκειτο περι ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων. Τῷ ἐξέφρασα τότε τὴν λύπην μου ἐπὶ τῷ ὅτι ἐδείκνυε τόσον ἀνοικεῖον και ἀπρεπῆ συμπεριφορὰν ἀπέναντι τῶν ἐνόμων τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς κελευσμάτων, τῷ ὑπέδειξα δὲ ὅτι ἔπρεπε νὰ ὑπακούσῃ ὄπως ὄσθη και εἰς τοὺς ἄλλοὺς τὸ καλὸν παράδειγμα, πλὴν ἐκεῖνος ἐπέμενει εἰς τὴν ἀρνήσιν του προφασίζόμενος ὅτι, ἀν ἄρνευτο τὸ φαρμακείον του ἀνοικτὸν, ἦτο πολὺ ἐνδεχόμενον νὰ τὸν ληστεύσουσ. «Και πῶσ μοι ἔλεγε, θ' ἀφήσω ἐγὼ τὴν περιουσίαν μου εἰς τὴν διάκρισιν τῶν τραμπούκων;» Ἀπέκτησε, βλέπετε, μεγάλην περιουσίαν ὁ κ. Βενετσανόπουλος και ὄνειρεύεται ὄλονεν ληστείας και ἐπιδρομάς θεωρῶν τοὺς συμπολίτας του ἀρπαγὰς και κλέπτας, οὐδὲν ἄλλο κατὰ νόον ἔχοντας, ἢ πῶσ νὰ εὐρωσι τρόπον νὰ τοῦ ἀρπάσουσ τὰ ὑπάρχοντά του! Ἐπὶ τοιούτων πνεύμα διετύπωσεν ὁ χρηστὸς αὐτὸς πολίτης καὶ ἀναφορὰν πρὸς τὸ Ἐπιφυλακτικὸν τῶν Ἐσωτερικῶν, δι' ἣς ἐλεγέσθη ὅτι ἡ ἀστυνομία δὲν ἠδύνατο νὰ τὸν προστατεύσῃ κατὰ τῶν τραμπούκων, και παρίστα οὕτω τὴν πόλιν τῶν Πατρῶν ὡς ἐστὶν παντὸς ἀτάκτου και φάλλου στοιχείου, καθ' οὗ αἱ ἀρχαὶ οὐδεμίαν ἠδύνατον νὰ ἐνασκήσωσιν ἐπὶ ρήν. Καὶ δὲν ἠρέσθη μόνον εἰς τὸ νὰ διενεργήσῃ ἐκ παντός τρόπου τὴν σύνταξιν τοιαύτης ἐξυβριστικῆς, διὰ τὴν πόλιν ὀλοκλήρου και βλασφήμου ἀναφορᾶς, ἀλλὰ μετέβη και αὐτοπροσώπως εἰς Ἀθήνας, και παρουσιάσθη ἐνώπιον τοῦ τότε ὄπουργοῦ Λομπάρδου μετὰ πολλὰ συστατικά, ὄπου ἔμεινεν παρῆσθησεν ὡς βίαιον, ἀυθαίρετον και ἀσεβῆ πρὸς τοὺς νόμους και τὸ δίκαιον, τὴν πόλιν δὲ ὡς καταδυναστευομένην ὑπὸ πολυαριθμοῦ σπειρας φαυλοβίων, ὄδες ἀπεκατάει τραμπούκους. Ἴδού δικαιοσύνη· Ἴδού εὐθύτης· Ἴδού χρηστότης· Ἴδού τέλους πάντων εὐσυνείδησια πολίτου ἀπέναντι τῆς πόλεως και τῆς τότε ἀστυνομίας!

Ἦλθε, λέγει ὁ κ. φαρμακοποιὸς, και μοῦ ἐζήτησε νὰ ἐξέυρωμεν τρόπον συμβιβασμοῦ, ἐπειδὴ δὲ δὲν ἐδείχθη πρὸς τοῦτο εὐδιάθετος, ἀνεχώρησε μετ' ἂν ἀπόφασιν νὰ μὴ συμμορφωθῇ πρὸς τὴν ἀστυνομικὴν διατάξιν. Αὐτῇ και μόνῃ ἡ ἀφελῆς ὄμολογία του εἶνε πανηγυρικῆ δι' αὐτὸν καταδίκη. Ἄνθρωπος, ὄστις δημοσίᾳ θλαεῖ τοιαύτην ἀτάσθαλον γλῶσσαν, ἐλέγχεται ἥκιστα ἀξίος ὄνόματος τοῦ πολίτου. Εἶνε τῶντι ἀληθές ὅτι, προκειμένου περι ἐφαρμογῆς τῶν νόμων και τῶν ἐπ' αὐτοῦ στηριζομένων ἀστυνομικῶν διατάξεων, ἀπέκρουον πᾶσαν πρότασιν ἄμεσον ἢ ἔμμεσων περι συμβιβασμῶν, ἀλλ' εἶνε τοῦτο λόγος ὄπως θεμελιωθῇ ἐναντίον μου κατηγορία ὑπὸ τοῦ κ. Βενετσανοπούλου και δικαιοδογηθῇ ἡ ἐκ μέρους του ἀθάδης παραβίασις τῆς περι ἣς πρόκειται ἀστυνομικῆς διατάξεως; Οὕτε ἔχει σκιάν ὄποστασῆσῆς ἢ προφασίς του ὅτι, ἀν ἠνοιγε τὸ φαρμακείον του ἐν καιρῷ νυκτός, θὰ ἐξετίθετο εἰς τὴν διάκρισιν τοῦ τυχόντος, διότι, εἴτ' ἐκ προνοίας

ἦλθε, λέγει ὁ κ. φαρμακοποιὸς, και μοῦ ἐζήτησε νὰ ἐξέυρωμεν τρόπον συμβιβασμοῦ, ἐπειδὴ δὲ δὲν ἐδείχθη πρὸς τοῦτο εὐδιάθετος, ἀνεχώρησε μετ' ἂν ἀπόφασιν νὰ μὴ συμμορφωθῇ πρὸς τὴν ἀστυνομικὴν διατάξιν. Αὐτῇ και μόνῃ ἡ ἀφελῆς ὄμολογία του εἶνε πανηγυρικῆ δι' αὐτὸν καταδίκη. Ἄνθρωπος, ὄστις δημοσίᾳ θλαεῖ τοιαύτην ἀτάσθαλον γλῶσσαν, ἐλέγχεται ἥκιστα ἀξίος ὄνόματος τοῦ πολίτου. Εἶνε τῶντι ἀληθές ὅτι, προκειμένου περι ἐφαρμογῆς τῶν νόμων και τῶν ἐπ' αὐτοῦ στηριζομένων ἀστυνομικῶν διατάξεων, ἀπέκρουον πᾶσαν πρότασιν ἄμεσον ἢ ἔμμεσων περι συμβιβασμῶν, ἀλλ' εἶνε τοῦτο λόγος ὄπως θεμελιωθῇ ἐναντίον μου κατηγορία ὑπὸ τοῦ κ. Βενετσανοπούλου και δικαιοδογηθῇ ἡ ἐκ μέρους του ἀθάδης παραβίασις τῆς περι ἣς πρόκειται ἀστυνομικῆς διατάξεως; Οὕτε ἔχει σκιάν ὄποστασῆσῆς ἢ προφασίς του ὅτι, ἀν ἠνοιγε τὸ φαρμακείον του ἐν καιρῷ νυκτός, θὰ ἐξετίθετο εἰς τὴν διάκρισιν τοῦ τυχόντος, διότι, εἴτ' ἐκ προνοίας

εἶτε κατά συγκυρίαν, οὐδέποτε καὶ ἐν οὐδεμίᾳ ᾧα τῆς νυκτός εἰσηλθε τραυματίας εἰς φαρμακεῖον τι χωρὶς νὰ παρίσταμαι αὐτοπροσώπως μετὰ τῆς περιπόλου, τοῦτο δὲ θὰ τὸ ὁμολογῶ καὶ ὁ ἴδιος κ. Βενετσανόπουλος ἂν ἦτο δικαιότερος, δὲν θὰ εἶχον δὲ δυσκολίαν νὰ τὸ ὁμολογήσω καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι κ. φαρμακοποιοὶ ἂν ἤρωτωντο. Τὰ τῆς συγκεκριμένης δὲ περιστάσεως, ἤν ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ ἐναντῖον μου ἐπικαλεῖται ὁ ἀξιότιμος φαρμακοποιὸς ἔχουσιν ἀκριβῶς ὡς ἐξῆς: Νύκτα τινὰ, περὶ ὥραν 21ν μετὰ τὸ μεσονύκτιον, ἐτραυματίσθη τις ἐλαφρῶς διὰ μαχαίριον ἐπὶ τοῦ ὤμου καὶ τῆς κεφαλῆς, ἢ ἐκ τοῦ ἐνός δὲ τραύματος αἰμορραγία ἦτο σφοδρά. Ὡδήγησα τότε τὸν τραυματισθέντα εἰς τὸ φαρμακεῖον τοῦ κ. Βενετσανοπούλου, οὗ τινος ἦν ἡ σειρά κατὰ τὴν νύκτα ἐκείνην καὶ εἶχεν εἰδοποιηθῆ περὶ τούτου, ἀλλ' ὅ ἐν τῷ φαρμακείῳ τούτῳ βοηθὸς ἦρνεῖτο ἐπιμένως ν' ἀνοιξῆ, λέγων μοι ὅτι εἶχεν αὐστηράς πρὸς τοῦτο διαταγὰς παρὰ τοῦ κυρίου του, αἱ δ' ἐπανελημένας παρακλήσεις καὶ διαβεβαιώσεις μου περὶ τοῦ ὅτι οὐδένα διέτρεχε κίνδυνον τὸ φαρμακεῖον, εἰς οὐδὲν ἴσχυσαν. Ἐν τούτοις ὁ τραυματίας ἐκινδύνευεν ἐκ τῆς αἰμορραγίας, ὁπότε ἀπεφάσισα νὰ διαρρήξω τὴν θύραν, ἀναλαβάνων ὅλην τὴν εὐθύνην τῆς πράξεώς μου, ἔδωκα δὲ καὶ τὰς πρὸς τοῦτο διαταγὰς πρὸς τοὺς μετ' ἐμοῦ στρατιώτας καὶ κλητῆρας, ἀλλ' εὐτυχῶς εὐρέθη εἰς φιλόδηρος κουρεὺς, ὅστις προσεφέρθη ν' ἀνοιξῆ καὶ ἤνοιξε τὸ κουρεῖόν του, ἐνθα εἰσελθὼν ὁ τραυματίας ἐτυχε παρὰ τοῦ ἴδιου κουρέως τῆς ἀπαιτουμένης πρώτης βοηθείας μεθ' ἧς ἐπῆλθεν ἡ ἐπίσχεσις τῆς αἰμορραγίας, καὶ ὁ ἀνθρώπος ἐσώθη ὁδηγηθεὶς ὑπὸ κλητῆρων εἰς τὴν ἐν τῇ ἄνω πόλει οἰκίαν του. Καὶ ὅμως τὸ γεγονός τοῦτο τὸ ἐπικαλεῖται ὑπὲρ ἑαυτοῦ ὁ κ. Βενετσανόπουλος, ἀντὶ νὰ αἰσθάνηται, ἂν ὄχι ἄλλο, ἀλλὰ τούλάχιστον τύψιν συνεδότος διὰ τηλικαύτην ἀφιλανθρωπίαν καὶ θρασεῖαν τοῦ Νόμου παραβίασιν.

Βλέπετε λοιπὸν, κβρίε Συντάκτα, ποία εἶναι τὰ ἐλατήρια καὶ τίς ἡ πηγή τῆς ἐναντίον μου καταφοράς τοῦ κ. Βενετσανοπούλου, ὅστις ἐν χαριτολογίᾳ ἀξία ἑαυτοῦ με ἀπεκάλεσε βίαιον, αὐθαίρετον, σκαιὸν καὶ ἀπότομον, ὡς ἐπραξαν καὶ τῶσοι ἄλλοι τὰς αὐτὰς ἀφορμὰς καὶ τὰ αὐτὰ ἐλατήρια ἔχοντες.

Ἐν τέλει βεβαίῳ Ὑμᾶς, κ. Συντάκτα, ὅτι τὰ ὀλίγα ταῦτα ἔγραψα οὐχὶ τόσον ὅπως ἀποκρούσω ἀδικίους ἐναντίον μου μομφὰς τοῦ κ. Βενετσανοπούλου, ὅν εἶχον ὅλην τὴν διάθεσιν ν' ἀφήσω ἠσυχον νὰ ἐπαναπαύηται εἰς τὴν ἰδέαν ὅτι μ' ἐξεδίκηθη οὐχὶ τόσον, λέγω, ὅπως ἀμυθῶ κατὰ τοιούτων κατηγοριῶν, ὅσον ὅπως δώσω νύξιν τινὰ τοῖς ἀρμόδιοις πρὸς ὀριστικὸν κανονισμόν ζητήματος, ὅπερ ἐνδιαφέρει τὴν κοινωὴν ὀλόκληρον. Ἀποβαίνει ἀπαραίτητον νὰ μὲν καθ' ὅλην τὴν νύκτα ἐ φαρμακεῖον ἀνοικτὸν καὶ εἰς τοῦτο πρέπει νὰ ἐπιμείνωσιν οἱ ἀρμόδιοι, ἔχω δὲ πεποιθῆσιν ὅτι καὶ τὸ Πλημμελειοδικεῖον ἐνώπιον τοῦ ὁποίου κατ' ἔφεσιν δικασθήσεται, ὁ κ. Βενετσανόπουλος λίαν προσεχῶς, δὲν θέλει ἐκδώσει ἐναντίαν περὶ τούτου ἀπόφασιν.

Μεθ' ὃ δέξασθε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἀπειροῦ πρὸς Ὑμᾶς ὑπολήφεός μου.
Ἐν Πάτραις 29 Μαΐου 1885.

Α. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος ἀρτίκετο ἐνταῦθα καὶ ἀνέλαθε τὰ ἑαυτοῦ καθήκοντα ὁ Νομάρχης, τοῦ Νομοῦ ἡμῶν κ. Ἄνδρ. Ἱερομνήμων, ὅν θὰ γνωρίσωσιν εἰς τὸ κοινὸν τὰ ἔργα του καὶ ἡ περὶ τὴν ὑπηρεσίαν δεξιότης του· οὐχ' ἦν πολλοὶ τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν προσῆλθον αὐτῷ ἅμα ἀφινομένῳ καὶ ἐγνώρισαν αὐτὸν προσωπικῶς. Τὰ παρ' ἡμῖν καθήκοντα τοῦ Νομάρχου εἰσὶ πολλὰ καὶ ποικίλα, τὰ πλεονα δὲ ἐκ τῶν δυσχερεσιῶ-

των, καὶ εὐχόμεθα ὅπως ὁ κ. Ἱερομνήμων ἐπαρκέση εἰς αὐτὰ ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ τόπου καὶ τῆς ἰδίας ὑπολήψεως.

— Καθῆκον ἐκπληροῦντες μετ' ἐπαίνων ἀναγγράφομεν τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Γραμματέως τῆς ἡμετέρας Νομαρχίας κ. Χρ. Παλαμᾶ, ὅστις ἤδη καὶ πρότερον πολλάκις ἀναπληρώσας τὸν ἀπόντα ἢ ἐλλείποντα νομάρχη, ἔδειξε πολυτίμους ιδιότητες ἀρίστου ὑπαλλήλου, διὰ δὲ τῆς πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν ἀφοσιώσεώς του, τῆς ἰκανότητος καὶ τῆς προσηθείας τῶν τρόπων του, κατεκτιήσατο τὰς συμπαιθείας ὄλων ἐνταῦθα καὶ κατῴρωσε νὰ μὴ ὑπάρχωσι δύο περὶ αὐτοῦ γνώμαι. Ἀδιστακτικῶς φρονούμεν ὅτι διερμηνεύομεν τὸ κοινὸν φρόνημα τῆς πόλεώς μας ἀναγράφοντες μετ' ἐπαίνων τὴν ἐνταῦθα ὑπηρεσίαν τοῦ κ. Παλαμᾶ, ἣτις μ' ὄλον ὅτι διεξήχθη ἐν ἡμέραις χαλεπαῖς, ἐγκατέλειψεν ἀρίστως ἐντυπώσεις καὶ περιποίησεν εἰς αὐτὸν πολλὴν τιμὴν.

— Τὸ ἐνταῦθα ἐδρεῦον 15 πεζικὸν τάγμα μετετέθη εἰς Μεσολόγγιον, ἀντ' αὐτοῦ δὲ διατάχθη νὰ μετασταθμεύσῃ ἐκ Μεσολογγίου ἐνταῦθα τὸ 2ον πεζικὸν τάγμα, ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ ἀντισυνταγματάρχου κ. Τσεροῦλη. Τὸ τάγμα τοῦτο ἔχει καὶ μουσικὴν, οὕτω δὲ πληροῦται ἡ τοσάκις ἐκφρασθεῖσα εὐχή τῆς πόλεώς μας, τοῦ νὰ ἔχη μίαν μουσικὴν, καὶ οἱ συντελέσαντες εἰς τὴν πραγματοποιήσιν της, ἐκτίησαν τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν παρ' ἡμῖν φιλομούσων.

— Τὴν παρελθ. Κυριακὴν ἐνώπιον τῶν ἀρχῶν τῆς πόλεως καὶ πολλῶν ἐγκρίτων πολιτῶν ἐγένοντο δημοσίᾳ αἱ ἐξετάσεις τῶν μαθητῶν τοῦ β' ἐνταῦθα γυμνασίου εἰς τὴν γυμναστικὴν. Οἱ παρευρεθέντες ἐπήναισαν τὴν ἐπίδοσιν τῶν μαθητῶν καὶ τὴν ἐπιμέλειαν τοῦ γυμναστοῦ κ. Μ. Κεφαλά. Ὁ δι' ἡμᾶς νέος οὗτος θεσμὸς ἤρξατο νὰ ἀποβαίη οἰκείος τῇ ἡμετέρᾳ νεολαίᾳ, πᾶσα δὲ πρέπει νὰ καταβληθῇ ἐνέργεια ἵνα ἐξελθῆσιν εἰς τὰ ἦθη τοῦ τόπου καὶ ἀποθῆ ἀναπόφευκτον συμπλήρωμα τῆς δημοσίας καὶ ἰδιωτικῆς παιδείσεως καὶ τῆς ἀνατροφῆς καθ' ὄλον τῶν νέων.

— Οἱ ἐνταῦθα ἀμαξηλάται δι' ἀναφορὰς τῶν ἠτήσαντο παρὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς τὴν ἐπισκευὴν τῆς εἰς τὴν μονὴν Γηροκομείου ἁγούσης ὁδοῦ, ἣτις εἶχε κατασταθεῖ σχεδὸν ἀδιάβατος καὶ διὰ τὴν κατάστασιν της ταύτην ἐγένετο ἐπιζημία εἰς τὰς ἀμάξας ὁ κ. Δήμαρχος συνειδὼς τὸ εὐλογον τῶν παραπόνων τῶν διέταξε τὴν ἐπισκευὴν τῆς ὁδοῦ ταύτης ἣτις καὶ ἤρξατο ἀπὸ προγῆς, ἡμεῖς δ' ἐνετάλημεν ὑπὸ πολλῶν ἀμαξηλατῶν νὰ ἐκφράσωμεν αὐτῷ τὰς εὐχαριστίας των.

— Τὸ πρὸς ἀποξήρανσιν τῆς σταφίδος ἐφευρέθη σύστημα ὑπὸ τοῦ κ. Δαμασκηνοῦ μελετᾶται ἐνταῦθα ἐπισταμένως ὑπὸ τῶν νοσηρομετέρων κτηματιῶν, πολλοὶ δ' ἐξ αὐτῶν σκοπεύουσι νὰ ποιήσωνται φέτος δοκιμὰς ἐπ' αὐτοῦ. Αἱ περὶ τῆς ἐφευρέσεως τοῦ κ. Δαμασκηνοῦ γνώμαι εἰσὶν ἐνταῦθα διηρημέναι· τινὲς θεωροῦσι τὸ ἐπινοήμα ἰκανὸν νὰ πληρῶσῃ ὅλους τοὺς ὅρους τῆς καλῆς ἀποξηράσεως τῆς σταφίδος, ἄλλοι δὲ λογιζονται τοῦτο δύσχρηστον δαπανηρὸν καὶ φευκτέον διὰ πολλοὺς λόγους. Οὐχ' ἦν πολλοὶ παρακαλοῦσι δι' ἡμῶν τὸν κ. Δαμασκηνὸν νὰ ἐξαποστείλῃ ἐνταῦθα λεπτομερεῖς ὁδηγίας περὶ τῶν καθ' ἕκαστα τῆς ἐφευρέσεώς του καὶ τῆς χρήσεως τοῦ μηχανήματός του, ἵνα κρίνωσιν αὐτὸ καθ' ὅλα αὐτοῦ τὰ μέρη καὶ καθ' ὅλας τὰς ἀναφορὰς του πρὸς τὴν χρῆσιν, τὴν δαπάνην κ.λ.π.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Γνωστὸν ποιεῖται τοῖς ἐνδιαφερομένοις ὅτι τὴν 3 Ἰουνίου ἡμέραν δευτέραν καὶ ὥραν 8 π. μ. γίνεται ἐναρκίς τῶν γενικῶν ἐξετάσεων τῶν μαθητῶν τοῦ Δ' ἐνταῦθα γυμνασίου καὶ ἐν μὲν τῷ πρὸ μεσημβρίας χρονικῷ τμήματι θέλουσιν ἐνεργεῖσθαι αἱ ἐγγραφαὶ ἐν δὲ τῷ μετὰ μεσημβρίαν, ἀπὸ 3 1/2 ὥραν αἱ προφορικῆς ἐξετάσεις. Περὶ τῶν ἀπολυτη-

ρῶν προφορικῶν τῆς Δ' τάξεως γενήσεται ἰδίαι τερά εἰδοποιήσεις.

Ἐν Πάτραις τῇ 30 Μαΐου 1885.
(Ἐκ τοῦ Γυμνασιαρχείου)

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 2 Ἰουνίου ε. ε. τελεῖ-ἀφεύκτως ὁ ἀνασταθεὶς ἀναγκαστικὸς πλειστηριασμὸς μιᾶς ἀνωγειοῦ οἰκίας κειμένης ἐν τετραγώνῳ 12ῳ τῆς κάτω πόλεως πατρῶν τῆς κυριότητος τοῦ Ἀνδρέου Β. Παπαπαύλου, ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου πατρῶν Λεων. Κούκα καὶ ἔξωθεν τοῦ γραφείου του.

Πάτριαι 30 Μαΐου 1885.

Ἐπιτίθειν ἀφοσιώθεις εἰς τὴν ἐκμάθησιν τῆς διὰ κλειδοκουμβάλου (πιάνου) καὶ τῆς φωνητικῆς μουσικῆς, καὶ τελειοποιηθεὶς εἰς ταῦτα, πρὸ πολλῶν ἐτῶν μετῆλθον εἰς διάφορα μέρη εὐδοκίμως καὶ ἐπιτυχῶς τὸν διδάσκαλον, καὶ ἐνταῦθα δὲ ἐπίσης εὐδοκίμως ἐδίδαξα ὡς εἶναι γνωστὸν τοῖς πολλοῖς. Λόγοι ὅμως διάφοροι μὲ ἐμπόδιζον καὶ ν' ἀφοσιωθῶ εἰς μόνην τὴν ἐξάσκησιν τοῦ ἐργου τούτου καὶ τὴν συνδρομὴν τῶν συμπολιτῶν μου τὰ ζητήσω. Τώρα οἱ λόγοι ἐκείνοι ἐξέλειπον καὶ ἀποφασίσας νὰ μετέρχωμαι ἐνταῦθα τὸν διδάσκαλον τῆς διὰ κλειδοκουμβάλου καὶ φωνητικῆς μουσικῆς, καὶ νὰ παραδίδω κατ' οἶκον τῶν μαθητευομένων μαθήματα ἐπ' ἀνκλόγῳ ἀμοιβῆς, καὶ ἀποφασίσας εἰς μόνον τὸ ἐπάγγελμα τοῦτο νὰ περιορισθῶ, ἐξαιτοῦμαι τὴν εὐμενῆ ὑποστήριξιν τῶν συμπολιτῶν μου, ὑποσχόμενος ταχεῖαν καὶ ἀποτελεσματικὴν πρόσδοον εἰς τοὺς μαθητὰς μου.

ΣΠΥΡ. ΜΠΙΤΣΗΣ.

ΤΟ ΝΕΟΣΥΣΤΗΘΕΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ.

Ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἁγίου Διονυσίου τοῦ ποτῆ Δημ. Κυριακουλάκου ἢ Μανιάτη διὰ μηχανῆς Βύρωπαϊκῆς κατασκευάζονται λεμονάδες (Γκαζόζαι), ἡ ποιότης τῶν ὁποίων ὡς ἀρίστη θέλει εὐχαριστεῖ τοὺς καταναλωτάς. Ἡ τιμὴ των εἶνε συμφέρουσα.

Ὁ Ἐπί τῆς πτωχεύσεως Χρήστου Σταυροπούλου κατοίκου Πατρῶν Βίσηγητῆς.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπὸ χθεσινὴν χρονολογίαν αἰτησὶν τοῦ Κωνσταν. Α. Κοκλίου πληρεξουσίου Δικηγόρου τῶν Ἰωάννου Ν. Μανιάκη καὶ Φρεδερίκου Βαρτολόμη ὀριστικῶν Συνδίκων τῆς πτωχεύσεως Χρήστου Σταυροπούλου, δι' ἣς αἰτεῖται τὴν ἐκποίησην τῶν διὰ τῆς ἀπὸ 25 Ἀπριλίου ε. ε. ἐκθέσεως ἀπογραφέντων ἐμπορευμάτων τῆς αὐτῆς πτωχεύσεως, κληθέντος ἐπὶ τούτῳ καὶ ἀκουσθέντος τοῦ πτωχεύσαντος μὴ ἀντιλέξαντος.

Σκευθέντες κατὰ τὸν Νόμον.

Ἐπειδὴ ἡ αἰτησις εἶναι βέβαιος. — Ἰδόντες καὶ τ' ἄρθρον 486 καὶ ἐπόμενα τοῦ περὶ πτωχεύσεως Νόμου.

Δεχόμεθα τὴν αἰτησίαν καὶ ἐπιτρέπομεν εἰς τοὺς αἰτοῦντας Συνδίκους νὰ ἐκποιήσωσι τὰ ἐν τῇ ἀνωτέρῳ ἐκθέσει ἀπογραφέντα ἐμπορεύματα τῆς εἰρημένης πτωχεύσεως, ὁλικῶς ἢ τμηματικῶς, ἰδιωτικῶς ἢ ἐπὶ δημοσίου πλειστηριασμοῦ ἢ διαμεσίτου μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν διατυπώσεων τοῦ ἄρθρ. 488 περὶ πτωχεύσεως Νόμου.

Ἐγένετο καὶ ἀπεφασίσθη ἐν Πάτραις τὴν 17 Μαΐου 1885,

Ὁ Βίσηγητῆς Ἐμποροδίκης.
Χρ. Αναγνωστάπουλος.

Τοιχοκολληθῆτω ἡ παρούσα εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ ἐνταῦθα ἐμποροδικείου καὶ δημοσιευθῆτω εἰς τὴν ἐν ταῦθα ἐκδιδομένην ἐφημερίδα «Ὁ Φορολογούμενος.»

Πάτριαι αὐθημερὸν.

Ὁ αὐτὸς πληρεξ. Δικηγόρος.
Κωστής Α. Κόκκινος.